

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615200257
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615200257.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v právnej veci žalobcu Slovenská republika - Ozbrojené sily Slovenskej republiky, zastúpený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava III, IČO: 30 845 572, proti žalovanému T. K.Ž., L.. XX. X. XXXX, J. B. C., M. XXX/X, o zaplatenie 1.162,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 162,56 eur, s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1 162,56 eur, od 29. 1. 2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 31,70 eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15. 1. 2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.162,56 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania z dôvodu, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 12. 4. 2012 Dohodu o úhrade nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby č. PÚ-23-114/2012 (ďalej len „Dohoda“). Z článku II. ods. 2 Dohody vyplýva, že žalovaný sa zaviazal uhradiť služobnému úradu náklady vynaložené na jeho výcvik počas prípravnej služby v sume podľa článku IV aj vtedy, ak nezotrvá v dočasnej štátnej službe po dohodnutú dobu podľa § 21 ods. 1 písm. a) alebo § 21 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to do 15. 6. 2018. Podľa článku IV ods. 1 Dohody bola výška najvyššej sumy úhrady nákladov vynaložených na výcvik počas výkonu prípravnej štátnej služby stanovená na sumu 1.180,70 eur. Správna suma úhrady nákladov je určená vo výške 1.162,56 eur. Od 12. apríla 2012 do 15. júna 2012, t.j. doba trvania výcviku 2 mesiace a 5 dní, bol žalovaný vyslaný do vojenského vzdelávacieho a výcvikového zariadenia - Prápor výcviku Martin. Dňom 16. júna 2012 bol žalovaný riaditeľom Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky vymenovaný do dočasnej štátnej služby personálnym rozkazom č. 5 203 zo 7. júna 2012, na dohodnutú dobu do 15. júna 2018. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 9 042 z 8. októbra 2013 bol žalovaný prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka a služobný pomer žalovaného skončil dňom doručenia rozhodnutia žalovanému, a to dňom 28. 10. 2013. Skončením služobného pomeru, žalovaný nedodrжал prijatý záväzok na zotrvanie v dočasnej štátnej službe do 15. 6. 2018, a preto mu 28. 10. 2013 vznikla povinnosť na základe článku II Dohody uhradiť náklady v celkovej výške 1.162,56 eur, ktoré boli skutočne vynaložené na naturálne a finančné zabezpečenie počas výcviku v prípravnej štátnej službe. Suma nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie počas výcviku bola určená podľa Výnosu Ministerstva obrany SR

č. SEOPMVL-122-107/2007-OdL zo 14. novembra 2007 (ďalej len „Výnos“). Suma úhrady nákladov vynaložených na naturálne zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby je za jeden mesiac podľa § 1 ods. 1 Výnosu Ministerstva obrany SR č. SEOPMVL-122-107/2007-OdL zo 14. novembra 2007 určená vo výške 7.500,- Sk. Podľa § 1 ods. 2 výnosu suma úhrady nákladov vynaložených na finančné zabezpečenie výcviku za jeden mesiac výcviku je suma zodpovedajúca 50 % hodnotného platu vojaka 2. stupňa v prvom platovom stupni. Výnos Ministerstva obrany SR č. SEOPMVL-88-218/2008-OdL z 26. novembra 2008 v čl. 1 stanovil, že slová 7.500,- Sk v § 1 ods. 1 Výnosu sa nahrádzajú slovami „248,95 eur“. Dĺžka splnenej časti záväzku vyplývajúceho z personálneho rozkazu č. 5 203 zo 7. júna 2012 a Dohody nemá na určenie výšky úhrady nákladov na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku žiaden vplyv. Žalovaný svoj záväzok nesplnil, vedome porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z dobrovoľne uzatvorenej Dohody, a dostal sa do omeškania s plnením pohľadávky štátu, ktorá vznikla skončením jeho služobného pomeru 28. 10. 2013. Personálny rozkaz č. 9 042 z 8. októbra 2013 nadobudol právoplatnosť 13. novembra 2013.

Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal dňa 22. 1. 2015 platobný rozkaz, č. k. 7C/20/2015-17, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor. V odôvodnení odporu žalovaný uviedol, že právoplatné rozhodnutie náčelníka generálneho štábu bolo podľa jeho názoru vydané v rozpore so zákonom č. 346/2005 Z. z. i správny poriadkom.

Na pojednávaní dňa 3. 11. 2015 zástupkyňa žalobcu predniesla, že žalobca na podanej žalobe a vyjadreniach, ktoré boli súdu doručené, trvá. Žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z dohody o úhrade nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby. Účastníci sa dohodli, že žalovaný uhradí náklady na výcvik, keď nezotrvá v štátnom zamestnaneckom pomere po dobu dohodnutú v zmysle ust. § 21 ods. 1, písm. a/, bod 1 zákona č. 346/2005. Žalobca si žalobou uplatnil náklady, ktoré boli preukázateľne vynaložené. Žalovaný sa zúčastnil výcviku profesionálneho vojaka v dňoch od 12. 4. do 15. 6., kedy absolvoval základnú vojenskú službu. Následne bol vymenovaný do dočasnej štátnej služby, na dobu do 15. 6. 2018. Dňa 28. 10. 2013 bol prepustený zo služobného pomeru, preto nedodržal podmienky dohody a svoje záväzky vyplývajúce z uzatvorenej dohody. Služobný pomer neskončil vinou žalobcu. Žalovaný bol prepustený zo služobného pomeru z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Žalovaný sa proti rozhodnutiu o prepustení zo služobného pomeru neodvolal, resp. nepoužil riadny opravný prostriedok, ani nevyužil možnosť preskúmania zákonnosti rozhodnutia. Služobný pomer má trvať do zákonom stanovenej doby, čo v danom prípade dodržané nebolo. Žalovaný náklady nezaplatil, preto si žalobca uplatnil sumu 1 162,56 eur z titulu istiny a 5,05 % úroky z omeškania zo žalovanej čiastky od 16. 1. 2015 do zaplataenia a trovy konania. Výšku uplatneného nároku žalobca vypočítal podľa Výnosu Ministerstva obrany SR č. SEOPMVL-122-107/2007-OdL zo 14. novembra 2007, ktorý bol následne novelizovaný v dôsledku prechodu meny euro a suma 7 500,- Sk bola prepočítaná konverzným kurzom. Pri výpočte sa vychádzalo z platu profesionálneho vojaka v I. platovom stupni a bolo potrebné prihliadať na valorizáciu v roku 2012. Valorizované platy v roku 2012 neboli. Uplatnený bol nárok za 19 dní v mesiaci apríl 2012, za celý mesiac máj 2012 a za 15 dní v mesiaci jún 2012. Rozhodnutia, na ktoré poukázal žalovaný, boli zrušené len z dôvodu, že orgán, ktorý o nich rozhodol nemal legitímáciu takto rozhodnúť. Minister obrany preto uvedené rozhodnutia zrušil. Uvedené rozhodnutia boli vypracovávané podľa správneho poriadku a preto nemali byť v nich uplatňované úroky. Žalobca si uplatnil nárok žalobou na súde až po právoplatnosti rozhodnutia ministra obrany, aby nedošlo k duplicitnému uplatneniu. V návrhu na vydanie platobného rozkazu je uvedené, od čoho odvádza žalobca svoj nárok. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku, ktorý mal splniť do času skončenia služobného pomeru, t. j. do 28. 10. 2013, do omeškania. Úroky si žalobca uplatnil až odo dňa podania žaloby, hoci žalovaný sa dostal do omeškania už skôr. Ide o úroky z omeškania, keďže peňažný dlh vznikol tým, že žalovaný nedodržal dohodu a nezaplatil náklady spojené s jeho výcvikom, na ktorom mu bolo poskytnuté ošatenie, strava a ostatné nároky. Argumentácia žalovaného o tom, že nemá právne vzdelanie, ani finančné prostriedky je alibistická. Ak by žalovaný napísal správne orgánu len skutkový stav, správny orgán by sa daným podaním zaoberal. Stačilo, aby svojimi slovami uviedol, s čím nesúhlasí. I keď v dohode je uvedená nesprávna vyššia suma, v súdnom konaní si žalobca uplatnil to, čo mu ukladá zákon. Žalovaný sa mal možnosť oboznámiť s výnosom MS SR ešte v čase, keď pôsobil ako profesionálny vojak, a v prípade, že sa s ním v tom čase neoboznámil, tento výnos bol pripojený ako príloha k žalobnému návrhu.

Žalovaný na pojednávaní dňa 3. 11. 2015 vypovedal, že je pravdou, že bol prepustený zo služobného pomeru. K prepusteniu zo služobného pomeru nedošlo jeho zavinením, preto vlastným zavinením neporušil dohodu, na základe ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok. Proti rozhodnutiu sa neodvolal, v čase skončenia služobného pomeru nemal právne znalosti, nemal sa s kým poradiť a nemal ani finančné prostriedky na právnu ochranu. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 18a ods. 2, písm. f/ je suma úhrady vynaložených nákladov povinnou položkou dohody. V dohode je pritom uvedená nesprávna suma, ktorá nebola oprávnená ani do času podania žaloby. V tejto časti je preto dohoda neplatná a nie je možné na základe nej vymáhať akúkoľvek sumu. S postupom ministerstva obrany, a to rozhodnutím ministra obrany p. C. N. zo dňa 19. 11. 2014, ktorým bolo zrušené rozhodnutie náčelníka generálneho štábu Ozbrojených síl SR č. k. KaNGŠ-147/3-29 z roku 2013, nesúhlasí. Rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu SR bolo vydané skôr, ako bol právoplatný personálny rozkaz. Bol to nulitný právny akt a vydal ho subjekt, ktorý na to nemal právomoc. Nové rozhodnutie vydané nebolo a nemal možnosť proti nemu namietat'. Určenie sumy na úhradu nákladov ustanovuje podľa zákona § 18a ods. 4 v osobitne vydanom právnom predpise, ktoré vydalo ministerstvo obrany. K tomuto internému predpisu nemal prístup. Zdôraznil, že v služobnom pomere zotrval skoro dva roky a so žalobcom vždy spolupracoval. Rozporoval oprávnenosť nároku žalobcu na úhradu vynaložených nákladov v plnej výške. Žiadal, aby súd uplatnený nárok žalobcu zamietol, lebo v dohode je uvedená iná čiastka, ako v žalobe. Namietal i nezákonnosť uplatneného úroku z omeškania, čo je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 4 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. Ak pohľadávku štátu vznikla na základe rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu, t. j. podľa správneho poriadku, úroky z omeškania sa neuplatňujú a nevymáhajú.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, vyjadrením žalobcu, listinami: fotokópiou Dohody o úhrade nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby číslo PÚ-23-114/2012 zo dňa 12. 4. 2012, fotokópiou rozkazu riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky Liptovský Mikuláš číslo 5 203 z 7. júna 2012, fotokópiou personálneho rozkazu riaditeľa personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo 9 042 z 8. októbra 2013, právoplatného dňa 13. 11. 2013, fotokópiou výnosu Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo 14. novembra 2007 číslo SEOPMVL-122-107/2007-OdL o určení sumy úhrady nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby, fotokópiou výnosu Ministerstva obrany Slovenskej republiky z 26. novembra 2008 číslo SEOPMVL-88-218/2008-OdL, ktorým sa mení výnos Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo 14. novembra 2007 číslo SEOPMVL-122-107/2007-OdL o určení sumy úhrady nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby, fotokópiou rozhodnutia riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo PÚ-182-138/2013-5 zo dňa 16. októbra 2013, fotokópiou rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo KaNGŠ-147/3-29/2013-OdP zo dňa 30. januára 2014, právoplatného dňom 4. 2. 2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie riaditeľa personálneho úradu číslo PÚ-182-138/2013 zo dňa 16. 10. 2013, fotokópiou rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky číslo KaGŠ-147/3-46/2014 zo dňa 13. augusta 2014, fotokópiou rozhodnutia ministra obrany Slovenskej republiky číslo SEL'UZ-36-7/2014 z 19. novembra 2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 12. 4. 2012 dohodu číslo PÚ-23-114/2012 (ďalej len „Dohoda“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi náklady vynaložené na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby v najvyššej prípustnej sume 1.180,70 eur v prípade, že jeho služobný pomer profesionálneho vojaka skončí rozhodnutím vedúceho služobného úradu z dôvodov uvedených v článku II Dohody. Doba trvania výcviku bola určená od 12. 4. 2012 do 15. 6. 2012, t.j. dva mesiace a 5 dní. Žalovaný bol vyslaný do vojenského vzdelávacieho a výcvikového zariadenia - Prápor výcviku Martin. Žalovaný sa v zmysle článku II ods. 2 Dohody zaviazal uhradiť služobnému úradu náklady vynaložené na jeho výcvik počas prípravnej štátnej služby aj vtedy, ak nezotrvá v dočasnej štátnej službe po dobu podľa § 21 ods. 1 písm. a) alebo § 21 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu číslo 5 203 zo 7. júna 2012 bola podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 246/2005 Z. z. žalovanému určená povinnosť zotrvať v dočasnej štátnej službe do 15. júna

2018. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu číslo 9 042 z 8. októbra 2013 bol žalovaný prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ku dňu 28. 10. 2013.

Z fotokópie výnosu Ministerstva obrany Slovenskej republiky z 26. novembra 2008 č. SEOPMVL-88-218/2008-OdL, ktorým sa mení výnos Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo 14. novembra 2007 č. SEOPMVL-122-107/2007-OdL, súd zistil, že suma úhrady nákladov vynaložených na naturálne zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby v zmysle § 1 ods. 1 je za jeden mesiac výcviku určená sumou 248,95 eur. Suma úhrady nákladov vynaložených na finančné zabezpečenie výcviku za jeden mesiac výcviku je určená sumou zodpovedajúcou 50 % hodnotného platu vojaka 2. stupňa v prvom platovom stupni.

Žalovaný svoju povinnosť vrátiť náklady spojené s vynaložením naturálneho a finančného zabezpečenia výcviku profesionálneho vojaka po ukončení služobného pomeru nesplnil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 18a ods. 1, 2 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pri prijatí občana do prípravnej štátnej služby občan a vedúci služobného úradu uzatvoria písomnú dohodu o úhrade nákladov vynaložených na naturálne a finančné zabezpečenie výcviku profesionálneho vojaka vo vojenskom vzdelávacom a výcvikovom zariadení počas výkonu prípravnej štátnej služby.

Dohoda podľa odseku 1 obsahuje

- a) meno a priezvisko občana,
- b) názov a sídlo vojenského vzdelávacieho a výcvikového zariadenia,
- c) dĺžku trvania výcviku,
- d) záväzok občana uhradiť služobnému úradu náklady vynaložené na naturálne a finančné zabezpečenie jeho výcviku podľa odseku 1, ak sa služobný pomer profesionálneho vojaka skončí podľa § 70 ods. 1 písm. d) až g), alebo ak profesionálny vojak nezotrvá v dočasnej štátnej službe po dobu podľa § 21 ods. 1 písm. a) alebo § 21 ods. 2,
- e) podmienky odstúpenia od dohody a
- f) najvyššiu sumu úhrady vynaložených nákladov podľa písmena d).

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, do dočasnej štátnej služby sa vymenuje profesionálny vojak po skončení prípravnej štátnej služby na tri až šesť rokov pre hodnotný zbor mužstva a poddôstojníkov.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd čiastočne vyhovel žalobe, lebo v časti uvedenej vo výroku tohto rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili Dohodu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi náklady vynaložené na jeho výcvik, v dobe od 12. 4. 2012 do 15. 6. 2012, t.j. dva mesiace a 5 dní, počas výkonu prípravnej služby, ak nezotrvá v dočasnej štátnej službe po dohodnutú dobu, t.j. do 15. 6. 2018. Zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá platne. Zmluvná voľnosť strán nebola obmedzená, uzavretá zmluva je dostatočne určitá a zrozumiteľná a obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti dohody podľa osobitného predpisu. Zároveň bola dodržaná zákonom predpísaná písomná forma dohody. Žalovaný nerozporoval, že dňom 28. 10. 2013 bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Obhajobu žalovaného, že k porušeniu dohody a prepusteniu zo služobného pomeru nedošlo jeho zavinením, súd vyhodnotil ako účelovú. Dohoda uzavretá medzi účastníkmi konania a ani zákon o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky žiadnym spôsobom nerieši dôvod skončenia služobného pomeru dohodnutého na určitú dobu. Je irelevantné, či k prepusteniu žalovaného zo služobného pomeru profesionálneho vojaka došlo jeho zavinením alebo nie. Podstatné je, že služobný pomer žalovaného sa skončil pred dohodnutou dobou, v danom prípade pred dňom 15. 6. 2018. Vzhľadom na to, že žalovaný nezotrval v dočasnej štátnej službe po určenú dobu vznikla mu v zmysle zmluvných dojednaní povinnosť uhradiť skutočne vynaložené náklady na jeho výcvik, teda náklady vynaložené na jeho naturálne a finančné zabezpečenie počas výcviku v prípravnej štátnej službe. Žalobca výšku nákladov vyčíslil na sumu 1.162,56 eur, ktorú sumu žalovaný z hľadiska výšky, ako aj spôsobu výpočtu žiadnym spôsobom nespochybnil, súd preto vychádzal z nároku uplatneného žalobcom v žalobnom návrhu. Žalobca oproti zmluvne dohodnutej najvyššej sumy úhrady vynaložených nákladov na výcvik žalovaného v sume 1.180,70 eur pôvodne zohľadňujúcej valorizáciu platov, si uplatnil nižšiu sumu, zodpovedajúcu skutočne vynaloženým nákladom na jeho výcvik počas v prípravnej štátnej službe z dôvodu, že v roku 2012 k valorizácii platov nedošlo.

Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť uhradiť žalobcovi vynaložené náklady na jeho profesionálny výcvik nesplnil. Tvrdenie žalovaného, že v čase skončenia služobného pomeru nemal právne znalosti, a nemal ani finančné prostriedky na právnu ochranu, súd vyhodnotil ako jeho obhajobu v snahe privodiť si priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalovaný napriek písomnému a ústnemu poučeniu ani v priebehu súdneho konania nevyužil možnosť bezplatnej právnej pomoci. Žalovaný tým, že nezotrval v dočasnej štátnej službe po určenú dobu, bol povinný uhradiť žalobcovi skutočne vynaložené náklady na jeho výcvik v sume 1.162,56 eur, ktorú sumu súd žalobcovi priznal spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 162,56 eur, od 29. 1. 2015 do zaplatenia.

Súd zamietol žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 16. 1. 2015 do 28. 1. 2015, nakoľko v tejto časti nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania až po doručení žaloby. Žalobca tým, že nevyzval žalovaného na úhradu záväzku, žalovanému vznikla povinnosť plniť svoj záväzok voči žalobcovi až po doručení žaloby žalovanému. Žaloba bola spolu s prílohami žalovanému doručená dňa 27. 1. 2015. Žalovaný si svoj záväzok v deň splatnosti, t.j. deň nasledujúci po doručení žaloby a jej príloh, t.j. dňa 28. 1. 2015 nesplnil, dostal sa preto do omeškania. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca si ich uplatnil vo výške, ktorá vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení. Súd úroky z omeškania priznal z priznanej sumy, t. j. zo sumy 1.162,56 eur od 29. 1. 2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí zákonnej lehoty na zaplatenie dlhu v zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrných časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 3 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobcovi, ktorý bol úspešný v rozsahu žalovanej pohľadávky a jeho neúspech sa týkal len v pomerne nepatrnej časti úroku z omeškania, súd priznal plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy konania žalobcu pozostávajú z náhrady cestovného za použitú verejnú vlakovú dopravu na trase Bratislava - Liptovský Mikuláš a späť v sume 25,40 eur (12,70 eur/1 cesta) a náhrady stravného pre časové pásmo nad 12 hodín až 18 hodín v sume 6,30 eur (§ 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 296/2014 Z. z. o sumách stravného). Spolu je prisúdená náhrada trov konania v sume 31,70 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.